

TRƯỜNG SƠN TỰ DẠO ĐÓ...

Diệp Võ
Phụ huynh

Ngồi sau một phụ huynh, D. quan sát mấy Trường bên Liên Đoàn Hướng Đạo Trường Sơn nói về đoàn của mình và trả lời câu hỏi của nhóm phụ huynh mới. Nhìn xung quanh công viên thoáng mát với sân cỏ rộng lớn, các em Hướng Đạo thật đông, trai gái đủ cỡ từ nhỏ đến lớn sinh hoạt vui vẻ hồn nhiên như không biết có nhóm người lạ đến thăm. Anh Trường nhóm phụ huynh ngỏ lời cảm ơn các Trường, rồi kéo cả nhóm ra một góc sân: *"D. thấy họ có vẻ được đó! Thôi mình gia nhập đoàn này đi, không cần đi đâu nữa"*. Anh Trường nhóm gật gù tỏ vẻ đồng ý và nhìn mọi người để lấy ý kiến chung trước khi quyết định. Về đến nhà, D. cất chiếc áo Trường của Liên Đoàn cũ vào ngăn tủ làm kỷ niệm. Những ngày phụ huynh tự khoác áo với hy vọng hướng dẫn các em như một Trường thực thụ đã không thành công.

Chín năm trôi qua thật nhanh! Liên Đoàn Trường Sơn (LĐTS) đã trở thành ngôi nhà ấm áp thân thuộc cho gia đình D., sau hai lần trôi nổi dôi từ đoàn này qua đoàn khác. Anh Liên Đoàn Trường Đ. của những ngày đầu mới gia nhập Trường Sơn thật xuề xòa, dễ nhận diện vì anh luôn tươi vui chào hỏi mọi người. Mà hình như Trường nào cũng tươi vui như vậy, hay thật! Riêng có Trường H., ngày mới gặp thấy anh nhìn khó khăn lắm làm một số phụ huynh sợ, tưởng đã lỡ làm điều gì sai. Nhưng đến khi thấy anh ôm cây đàn ca hát, kể chuyện trong ánh lửa trại mới biết anh cũng dễ cười như các Trường khác. D. hòa nhập với các phụ huynh TS thật dễ dàng, ai cũng vui vẻ thân thiện và sẵn sàng giúp đỡ, chừng như đã thấm nhuần những điều luật hướng đạo một cách thật tự nhiên. Có chị C. hiền khô ít nói, D. làm quen trong một lần đi rước con, đến mãi mấy tháng sau mới biết chị là Hội Trường Hội Phụ Huynh TS! Từ đó thắc mắc gì D. cũng gọi *"C. ơi, co' biết..."*

Gia đình D. tham gia gần như không thiếu một sinh hoạt nào của Trường Sơn. Lễ hội thì có Hội Chợ Tết Sinh Viên với Quán Đầu Làng và những màn trình diễn trên sân khấu nhỏ của Làng Việt Nam. Chào Cờ Đầu Năm với các Liên Đoàn bạn, Tết Trung Thu, Niềm Mơ Ước Mùa Giáng Sinh...

Cắm trại thì có Trại Về Nguồn dành riêng cho "người lớn", Trại Liên Kết gặp gỡ các Liên Đoàn bạn trong vùng, Trại Liên Đoàn cho riêng Trường Sơn, Trại Thăng Tiến, Trại Kết Thân...

Thích nhất phải nói là Trại Thăng Tiến, nơi các Hướng Đạo Sinh Việt Nam từ khắp nơi trên thế giới tụ về một nơi. D. tự hỏi không biết ai đã ra sáng kiến này. Sợ nhất là lần đi trại ở Lost Valley, D. cũng tự hỏi ai đã đặt tên cho nơi này sao quá chính xác, nếu không vì hai đứa con thích đi trại này thì chắc vợ chồng D. đã trốn trại này.

Ngoài lễ lộc và cắm trại, còn sinh nhật đoàn nam, đoàn nữ, lễ trao đăng cấp danh dự cho các em,

tiệc fundraising, và những buổi họp với Trưởng, Phụ Huynh.

Bạn bè D. than phiền vì từ ngày gia đình D. tham gia các sinh hoạt Hướng Đạo, D. không tổ chức những buổi họp mặt và đi chơi với các bạn như trước nữa. D. cũng chỉ biết cười trừ, đổ thừa tại phải lo cho các con. Có lẽ chỉ đúng phần nào, vì không lẽ thú thật với bạn vì mình muốn được gần gũi với hai con và chơi chung trò chơi Hướng Đạo?

Hai đứa con của D. lớn nhanh như thổi. Ngày nào đứa con trai mới bước vào ngành Thiếu, đứa con gái nhỏ ngồi ngoài không dám vô sinh hoạt, giờ đã ra về hai Hướng Đạo Sinh đàn anh đàn chị hướng dẫn lại mấy em nhỏ hơn. Vợ chồng D. nhờ giúp các Trưởng trong một số sinh hoạt như làm Board of Review, ghi danh, hướng dẫn phụ huynh mới, chuyên chở các em đi trại, v. v... nên cũng học được nhiều điều hay cho chính mình. Vài cô bạn của D. cũng đem con vào Liên Đoàn TS cùng với lớp phụ huynh mới đầy nhiệt huyết. Hầu như tuần nào điện thoại D. cũng có phụ huynh gọi "D. ơi, có biết ..." D. thấy vui vui, hóa ra mình cũng biết chút xíu. Không những chỉ có con mình lớn, mà hình như chính D. cũng đã trưởng thành hơn với Liên Đoàn Trường Sơn.

